

РЕШЕНИЕ

№ 2135

гр. София, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 1-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Г.К.

при участието на секретаря Й.Д.

като разгледа докладваното от Г.К. Административно наказателно дело № 20221110210539 по описа за 2022 година

Р Е Ш Е Н И Е

гр. София, 05.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, Наказателно отделение, I – ви състав, в публично съдебно заседание, проведено на шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: Г.К.

и при участието на секретаря Й.Д. като разгледа докладваното от съдията АХД № 10539 по описа за 2022 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Г. А. против заповед за задържане на лице рег. № 228 зз – 811/26.07.2022 г., издадена от Соня Ковачева на длъжност полицаи в 04 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72 от ЗМВР е задържан за срок от 24 часа.

Жалбоподателят, излага подробни съображения за незаконосъобразност на заповедта и моли за отмяната ѝ. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – полицейски орган при 04 РУ-СДВР, чрез своя процесуален представител излага съображения за неоснователност на жалбата и моли за потвърждаване на обжалвания административен акт.

С. Р. П. – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по делото.

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването.

Съдът, след като обсъди доводите на страните, доказателствата по делото и след като сам служебно, на основание чл. 168 от АПК, провери законосъобразността на административния акт, намери за установено следното:

С оспорената заповед (л. 12 от делото) полицейски орган е наложил принудителна административна мярка задържане за срок до 24 часа на жалбоподателя, на основание чл. 72 от ЗМВР във връзка с данни за притежание на НВ (наркотични вещества), като лицето е било задържано на 26.07.2022 г. в 20:45 часа и е било освободено на следващия ден в 17:10 часа.

От събраните по делото доказателства, и по-конкретно от приложеното по делото заверено копие на досъдебно производство (ДП) № 1001/2022 г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 24276/2022 г. по описа на СРП, се установява, че същото е било образувано на основание чл. 356, ал. 1, т. 1 от НПК с извършени разпити на свидетели, за това, че на 26.07.2022 г. около 20:45 часа в гр. София, жалбоподателят е управлявал лек автомобил и при извършена проверка в жабката на автомобила са били открити наркотични вещества – метамфетамин и хероин – престъпление по чл. 354а, ал. 3 от НК. При

извършената проверка жалбоподателят е заявил, че наркотичните вещества са негови и е предал същите доброволно със съответния протокол. Поради това са задържали водача на автомобила (жалбоподателят по настоящото дело) и е било започнато разследване, а също така, жалбоподателят е бил тестван за употреба на алкохол и наркотични вещества, като пробата за употреба на наркотици е била отрицателна, но е била установена концентрация на алкохол в кръвта 0.8 промила. По време на задържането на жалбоподателя са били извършвани и действия по разследването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената служебна проверка по [чл. 168, ал. 1 АПК](#) съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен полицейски орган по смисъла на [чл. 57, ал. 1 от ЗМВР](#), в пределите на материалната му компетентност по [чл. 72, ал. 1 от ЗМВР](#). По делото няма спор, а това се установява и от доказателствата по делото, че Соня Ковачева е заемала длъжност полицаи при 04 РУ – СДВР. Осъществяваната от служителя дейност по [чл. 6, ал. 1 от ЗМВР](#) и заеманата длъжност го определят като полицейски орган по [Глава пета, Раздел I от ЗМВР](#), в правомощията на когото е издаването на заповед за задържане по [чл. 72, ал. 1 от ЗМВР](#).

При издаването на оспорения административен акт са спазени административнопроизводствените правила и не е било допуснато съществено процесуално нарушение, в това число атакуваният административен акт е бил и надлежно мотивиран, като са били посочени фактическите и правните основания за постановяването му.

Съдът намира, че заповедта е издадена в установената от закона форма по [чл. 74, ал. 2 от ЗМВР](#). Съгласно [чл. 74, ал. 1 от ЗМВР](#), задържането на лицата по [чл. 72, ал. 1 от ЗМВР](#) се извършва с писмена заповед. Реквизитите на заповедта за задържане са определени в [чл. 74, ал. 2 от ЗМВР](#). Съобразно т. 2 на същата разпоредба заповедта трябва да съдържа както фактически, така и правни основания за издаването ѝ, т. е. актът трябва да бъде мотивиран. Следователно, по силата на специалната правна норма в заповедта трябва да е посочено не само правното основание, но конкретните фактически обстоятелства като основание за задържането на лицето. Оспорената заповед има съдържанието посочено в [чл. 74, ал. 2 от ЗМВР](#) като съдържа името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основанията за

задържането по [чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР](#), данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по [чл. 72 от ЗМВР](#). Съответстващи на посоченото правно основание по [чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР](#) допълнително са изложени фактически данни за притежание на наркотични вещества, което е престъпление по чл. 354а от НК. Настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за липса на мотиви. Противно на твърденията в жалбата, в заповедта по [чл. 72, ал. 1 ЗМВР](#) не е необходимо да се посочи дали е извършено деяние и от кого, тъй като тези обстоятелства се установяват в съответното наказателно производство. Нормата на [чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР](#) изисква наличие на данни за извършено престъпление, което изискване в случая е спазено с фактическото посочване на данни за извършено престъпление.

С издаването на оспорения административен акт не са били допуснати и нарушения на материалния закон. По правната си същност, мярката "задържане за срок от 24 часа", чиято уредба е в [чл. 72 - чл. 75 от ЗМВР](#), представлява принудителна административна мярка - административното разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата. Предпоставка за 24-часовото задържане по [чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР](#) е наличието на данни, от които може да се направи обосновано предположение, че задържаното лице е извършило противоправно деяние, което законодателят определя като престъпление. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Следва да се приеме, че възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка „задържане за срок до 24 часа“ е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. В този смисъл, следва изрично да се направи разграничение между изискванията на [чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР](#) и [чл. 207 от НПК](#) (относно необходимите условия за образуване на наказателно производство). За прилагането на наложената с процесната заповед ПАМ законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител

на престъплението. Това дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност, да наложи мярката, дори без да е изпълнено условието за точна квалификация на деянието, а още по-малко се изисква престъплението да е несъмнено и категорично установено или съпричастността на лицето към него. Въпросът дали конкретното лице е извършител на конкретно престъпно деяние по НК и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на [чл. 72 от ЗМВР](#) наличието на такива категорични данни, които да обвързват лицето с конкретното престъпление не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че нямало достатъчно данни, за неговата съпричастност към разследваното престъпление, тъй като същият е бил спрян за проверка докато е управлявал автомобила след употреба на наркотични вещества. Без значение за изхода на настоящото дело е дали по наказателното производство има привлечени към наказателна отговорност лица и дали жалбоподателят е обвиняем по него.

Атакуваният административен акт съответства и на целта на закона, като правомощията на административния орган не са били упражнени превратно. Целта на мярката по [чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР](#) е да се попречи на заподозряното лице в извършването на престъпление да се укрие, или да извърши друго престъпление, или да осуети наказателно преследване по отношение на вече извършено престъпление. В случая е установено, че жалбоподателят е бил задържан защото срещу него са били събрани доказателства за съпричастност към разследваното престъпление – същият е бил тестван за употреба на наркотични вещества и алкохол, бил е закаран и в болнично заведение, където е отказал да даде кръв за изследване, след това е бил задържан докато е било образувано досъдебното производство, били са разпитани свидетели, а също така са били извършени редица действия по разследването. И видно от часа на неговото освобождаване същият е бил освободен, веднага след отпадане на необходимостта от неговото задържане, поради което последното не се явява произволно и несъответно на преследваната от закона цел. Поради тези съображения съдът намери, че заповедта е издадена и в съответствие с целта на закона, а не произволно и при

превратно упражняване на властнически правомощия.

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт по реда на чл.168, ал. 1 от АПК, съдът не констатира наличие на основанията, предвидени в чл. 146 от АПК за отмяна или изменение на административния акт, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Съдът, като взе предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, намира претенцията на АО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за основателна. Съобразявайки действителната фактическа и правна сложност на делото, както и разпоредбите на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, настоящата инстанция намери, че жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на АНО юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Е. Г. А. против заповед за задържане на лице рег. № 228 зз – 811/26.07.2022 г., издадена от Соня Ковачева на длъжност полицаи в 04 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72 от ЗМВР е задържан за срок от 24 часа.

ОСЪЖДА, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, Е. Г. А. с ЕГН: *****, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на СДВР, сума в размер на 80 лева, дължими за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____